

Høringsnotat vedr. ændring af bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen) m.fl., der fritager en række virksomheder for godkendelsespligt

Bekendtgørelserne, der har været i høring er følgende:

- Bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (godkendelsesbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om brugerbetaling for godkendelse m.v. og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug (brugerbetalingsbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om miljøtilsyn (miljøtilsynsbekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed (standardvilkårsbekendtgørelsen)

Udkast til de nye bekendtgørelser blev sendt i ekstern høring fra den 18. marts til 25. april 2016. Bekendtgørelserne blev sendt til en bred kreds af organisationer, interessenter og myndigheder.

Miljøstyrelsen har modtaget i alt 22 høringssvar, hvoraf 6 organisationer oplyser, at de ikke har bemærkninger til bekendtgørelserne. Følgende høringssvar har haft bemærkninger til bekendtgørelserne: Dansk Industri (DI), Landbrug og Fødevarer (L&F), Kommunernes Landsforening (KL), Fredericia Kommune, Herning Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Silkeborg Kommune, Sønderborg Kommune, Vejle Kommune, Dansk Mode & Textil, Bryggeriforeningen, Danske Advokater, Danmarks Naturfredningsforening (DN), CO-industri og Plastindustrien

Høringssvarene giver anledning til følgende ændringer i udkastene:

Godkendelsesbekendtgørelsen

- *På baggrund af de indkomne høringssvar har Miljøstyrelsen foretaget en fornyet vurdering af, hvilke listepunkter der kan udgå af bilag 2. Miljøstyrelsen vurderer herefter, at følgende listepunkter fortsat skal bibeholdes som godkendelsespligtige: A 206, D 201, D 202, D 211, E 204 og E 207.*

Følgende listepunkter vil fortsat blive udtaget af listen eller ændret: A 202, A 208, A 209, B 201, B 204, B 206, D 203, D 205, D 209, E 201, E203, E 206, E 208, E 209, E 210, E 211, E 212, E 213, E 214, F 201, F 202, F 203, F 204, F 205, F 206, F 207, J 206 og J 208.

- *Overgangsbestemmelsen i § 59 ændres, så verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet vedrørende aktiviteter, som pr. 1. juli 2016 ikke længere er listevirksomhed, ikke bortfalder.*

Der foretages sproglige rettelser i stk. 3 og 4, således at det præciseres, at bestemmelserne både vedrører sager om godkendelse, påbud og forbud.

Til stk. 5 tilføjes det, at bestemmelsen kun gælder sager i første instans.

Som nyt stk. 6 indsættes der for klarheds skyld en bestemmelse om, at verserende sager i første instans om påbud og forbud vedrørende de aktiviteter, der pr. 1. juli 2016 ikke længere er listevirksomhed, færdigbehandles efter reglerne i § 65. Der er ikke tilsigtet en ændring i retstilstanden.

- *§ 69, stk. 1 ophæves ikke, da listepunkt E 207 bibeholdes på bilag 2.*

Standardvilkårsbekendtgørelsen

- *Afsnit 8 ophæves ikke som foreslået, da listepunkt E 207 bibeholdes på bilag 2.*
- *I § 2, stk. 4 indsættes der en overgangsbestemmelse for verserende sager i første instans, der færdigbehandles efter den nye standardvilkårsbekendtgørelse.*

I § 2, stk. 6 indsættes en overgangsbestemmelse om, at verserende sager ved Natur- og Miljøklagenævnet der er indbragt mellem 1. januar og 1. juli 2016 eller de afgørelser som er truffet før, men stadig kan påklages efter 1. juli 2016, færdigbehandles efter hidtil gældende regler.

Brugerbetalingsbekendtgørelsen

- *Bilag 1 del a og del b skrives sammen til et bilag, men de overflyttede grupper af virksomheder bevarer særskilte listepunkter.*

Miljøtilsynsbekendtgørelsen

- *I miljøtilsynsbekendtgørelsens overgangsbestemmelser er det indført, at de virksomheder, som fremover omfattes af brugerbetalingsbekendtgørelsens bilag 1, for perioden 1. juli 2016 til 31. december 2016 i tilsynssammenhæng (både tilsynsfrekvens og indberetning) skal behandles efter de regler, der gælder for kategori 1b.*

- *I perioden 1. januar 2017 - 10. januar 2017 skal myndighederne opdatere virksomhedernes stamdata, således at de herefter i tilsynssammenhæng behandles efter de regler, der gælder for kategori 2. Myndighederne kan herefter tildele virksomhederne en tilsynsfrekvens.*

Høringssvarene har især berørt følgende emner:

1. Generelle bemærkninger
2. Påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42
3. De enkelte listepunkter som det er foreslået udgår af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen
4. Andre forslag til ændringer af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen
5. Standardvilkårsbekendtgørelsen
6. Tilsynsbekendtgørelsen
7. Brugerbetaling
8. Sammenhæng med miljøerstatningsloven

I det følgende gennemgås høringssvarene og Miljøstyrelsens bemærkninger til disse.

Ad 1. Generelle bemærkninger

DI, L&F, Bryggeriforeningen og Dansk Mode & Textil tilslutter sig de foreslåede ændringer af bilag 2. L&F bemærker, at det er afgørende, at forslaget ikke udvandes, eller at ikrafttrædelsesdatoen fremrykkes, da en række fødevarer virksomheder allerede nu er ved at planlægge ændringer i produktionen.

KL advarer mod bagudrettet kontrol ved påbud. KL opfatter forslaget som forhastet og mener, det savner faglig begrundelse, dokumentation og uddybende argumenter. De opfordrer til, at der tages den nødvendige tid til at foretage en faglig vurdering af forslaget, og at det bl.a. overvejes, om der kan indsættes bagatelgrænser. KL anfører, at en række af de brancher, der undtages fra godkendelsespligt, har en miljømæssig kompleksitet og karakter, som gør, at der bør være en forhåndsdialo og godkendelse eller en anmeldeordning. KL anfører endvidere, at skal virksomheden ikke have en miljøgodkendelse, vil det ikke automatisk betyde, at flere forhold kan reguleres via spildevandstilladelsen.

Københavns Kommune anfører, at der er behov for at stille forudgående krav til etablering samt driftsvilkår i stedet for ved efterfølgende påbud. Miljøgodkendelse sikrer, at reguleringen ikke bliver tilfældig og uventet og medfører en besværlig håndhævelsesproces og stor økonomisk belastning. Med forslaget kan myndigheden ikke foretage forebyggende miljøarbejde og afstemme miljøkrav med virksomhederne. Godkendelsesprocessen sikrer også, at der stilles ens vilkår til ens virksomheder, og forslaget vil derfor føre til en forskelsbehandling.

Sønderborg Kommune er ikke enig i, at samtlige virksomhedstyper, der foreslås undtaget for godkendelsespligt, ikke frembringer væsentlige

miljøpåvirkninger for mere end én parameter. Kommunen anfører, at der bør foretages en grundig beskrivelse og analyse af, hvilke konsekvenser der er knyttet til ændringen.

Herning Kommune anfører, at kommunen ikke har samme kendskab til virksomhederne og mulighed for forudgående dialog uden godkendelsespligten. Virksomhederne kan efterfølgende risikere unødige udgifter til ændringer af allerede etablerede anlæg, og omgivelserne kan blive belastet unødigt.

Vejle Kommune anfører, at de foreslåede ændringer må forventes at medføre flere undersøgelsespåbud og flere naboklager. Derudover anfører kommunen, at forslaget ikke tager højde for situationer, hvor byggesager godkendes, hvorefter et miljøpåbud med drifts- og etableringsvilkår påklages. Vejle Kommune foreslår, at der kan være behov for en anmeldeordning. Endeligt anfører kommunen, at de indledende overvejelser i forbindelse med en miljøgodkendelse er afgørende for virksomhedens indretning og drift. Vejle Kommune finder, at de eksisterende godkendelseskrav er rimelige, og at standardvilkår sikrer ensartede krav til sammenlignelige virksomheder.

DN anfører, at de er imod de foreslåede ændringer, og at det især er de mindre virksomheder, som godkendelsespligten fjernes for, der har brug for en miljøgodkendelse. DN ønsker en revision af miljøgodkendelsessystemet og ikke en fjernelse af miljøbeskyttelsen. DN bemærker, at miljøgodkendelsen giver virksomheder, naboer og grønne organisationer en klageret, som fjernes, når virksomheden ikke længere skal have en miljøgodkendelse.

I forhold til udvælgelseskriterierne anvendt af Miljøstyrelsen anfører DN, at Virksomhedsudvalg II ikke tidligere har kunnet udpege listepunkter, hvor kriterierne var opfyldt, og at DN har den opfattelse, at der var konsensus om at bevare den eksisterende liste over virksomheder, der skal miljøgodkendes. DN er uenig i, at parameteren spildevand ikke skal gælde. Virksomhederne skal fortsat have en spildevandstilladelse, hvorfor der ikke sker en reel administrativ besparelse.

DN foreslår derfor at erstatte forslaget om revision af bilag 2 med en grundlæggende analyse af, hvordan situationen for miljøgodkendelser er.

CO-industri kan ikke tilslutte sig lempelserne, som, de finder, er til skade for miljøet. De opfordrer til, at bekendtgørelserne udskydes og overvejes på ny.

Miljøstyrelsens bemærkninger

På foranledning af industriernes brancheorganisationer og på baggrund af regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for virksomhederne har Miljøstyrelsen vurderet, at miljøbeskyttelsen kan opretholdes, selvom nogle virksomheder ikke længere skal have en miljøgodkendelse. Efter høringen har Miljøstyrelsen foretaget en fornyet overvejelse af, hvilke brancher der endeligt kan undtages godkendelsespligt, jf. punkt 3.

De indkomne høringssvar fra især KL og kommunerne viser generelt, at myndighederne betragter miljøgodkendelser som et godt og brugbart værktøj til at regulere miljøforholdene på virksomhederne. Miljøstyrelsen er enig i, at miljøgodkendelser er et godt instrument, som med stor fordel kan benyttes over for mange virksomheder. Miljøstyrelsen deler ikke kommunernes bekymring om, at virksomhederne vil blive stillet dårligere, og at den bagudrettede håndhævelse med påbud kan medføre problemer for virksomhederne i forhold til krav til ændringer i indretning og drift med øgede omkostninger for virksomhederne til følge. Ændringerne er foranlediget af et ønske fra virksomhederne selv (gennem deres organisationer) om at undgå godkendelsespligt. Det skal også bemærkes, at Miljøstyrelsen har haft fordelene ved godkendelsessystemet med i overvejelserne, men dog fortsat har fundet, at regulering med påbud eller andre tilladelser er tilstrækkelig for visse virksomhedstyper.

Miljøstyrelsen har på bedst muligt oplyste grundlag og på baggrund af de informationer, som Miljøstyrelsen har haft til rådighed, foretaget en grundig faglig vurdering af, om de enkelte virksomhedstyper kunne undtages godkendelsespligt. Miljøstyrelsen har således nøje vurderet hver enkelt branche og de konkrete miljøforhold, der kendetegner den.

KL's forslag om bagatelgrænser er taget til efterretning. Miljøstyrelsen vil efterfølgende se på, hvordan der kan fastsættes relevante bagatelgrænser for de listepunkter, der alligevel ikke tages ud af godkendelsessystemet.

Til KL's og Vejle Kommunes forslag om anmeldelsespligt er det Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er en tilstrækkelig miljømæssig nødvendighed heraf til at pålægge virksomhederne nye administrative byrder i form af krav om anmeldelse.

Det har ikke været hensigten, at spildevandstilladelsen skal regulere yderligere forhold, end den gør i dag. Miljøstyrelsen har i forbindelse med gennemgangen af listepunkterne fundet, at det er tilstrækkeligt, at visse virksomheder reguleres ved en spildevandstilladelse alene, da spildevand er deres væsentligste miljøforhold. Konstateres der herudover en væsentlig forurening på virksomheden, kan det reguleres gennem påbud. Den administrative lettelse for virksomhederne sker ved, at der ikke længere skal indhentes en miljøgodkendelse, men alene en spildevandstilladelse, som ikke berøres af ændringerne.

Til Vejle Kommunes bemærkning om, at de forventer at udstede flere undersøgelsespåbud og få flere naboklager, kan det anføres, at Miljøstyrelsen ikke forventer denne effekt. Miljøstyrelsen har gennemgået kommunernes indberetninger af miljødata de senere år. Her fremgår det, at § 42-virksomheder, der er omfattet af regelmæssige tilsyn, typisk har færre håndhævelser end godkendelsespligtige virksomheder. Kun de virksomheder med mindst komplekse miljøforhold undtages godkendelsespligt. Virksomheder, der fremover undtages godkendelsespligt, er netop overflyttet fra bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen til bilag 1 i brugerbetalingsbekendtgørelsen, idet de mere er sammenlignelige med denne gruppe af virksomheder.

Til Vejle Kommunes bemærkninger om godkendelse af byggesager, hvorefter et påbud med drifts- og etableringsvilkår påklages, kan Miljøstyrelsen anføre, at der ikke sker ændringer i forhold til virksomhedens risiko for, at en afgørelse påklages. Virksomheder, der fortsat skal have en miljøgodkendelse, vil således også risikere, at denne påklages, selvom der er givet en byggetilladelse.

Til DN's bemærkning om, at det er de mindre virksomheder, der har brug for en miljøgodkendelse, skal Miljøstyrelsen anføre, at godkendelsespligten alene fjernes for de virksomhedstyper, som Miljøstyrelsen vurderer ikke er af en sådan miljømæssig kompleksitet, at der er behov for en miljøgodkendelse. Når der ikke længere skal gives en miljøgodkendelse, er det en naturlig konsekvens heraf, at der ikke kan opretholdes en klageret. Konstateres der en væsentlig forurening fra virksomheden, og udstedes der et påbud efter § 42 som følge heraf, kan dette fortsat påklages efter de almindelige regler.

Til DN's bemærkninger om anvendelse af vurderingerne fra Virksomhedsudvalg II skal det bemærkes, at konklusionen fra virksomhedsudvalget var, at godkendelsesinstrumentet skulle bibeholdes for store og komplekse aktiviteter, hvor der er miljøpåvirkninger for mere end én parameter, eller hvor der kan være betydelig forurening eller væsentlige gener, selvom der kun er én betydende parameter. Der var enighed om, at virksomheder, der kan reguleres mere effektivt under andre former for regulering, ikke skal være godkendelsespligtige. Miljøstyrelsens vurderinger er foretaget på baggrund af disse konklusioner.

Ad 2. Påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42

KL anfører, at reguleringen efter § 42 kan være til stor gene for miljøet, da der ikke kan laves en forebyggende indsats. KL anfører endvidere, at § 42-påbud ikke medfører en hurtig proces med varsel, udtalelse og endeligt påbud efter, at der er konstateret en forurening. Til anvendelsen af § 42, stk. 5 anfører KL, at det ikke vil give en besparelse for hverken kommuner eller virksomheder, hvis der skal etableres en forhåndsdialog efter bestemmelsen. KL ønsker, at der laves et juridisk responsum om rækkevidden af § 42 påbud, herunder den tidsmæssige udstrækning, da påbuddet vil bortfalde, når det er efterlevet.

Københavns Kommune anfører, at regulering gennem § 42 retter sig mod den enkelte virksomhed, og erfaringer kan derfor ikke overføres til andre tilsvarende anlæg. Regulering efter § 42 vil derfor blive tilfældig, subjektiv og uens. Forebyggelse af miljøskader omfattes ikke af § 42. Alternativet er, at kommunen skal bruge § 42, stk. 2, men så skal ordlyden "nærliggende risiko for væsentlig forurening" fortolkes meget bredt. Påbud efter § 42 er betinget af en aktuel skade, eller en overhængende og alvorlig risiko for skader.

Sønderborg Kommune anfører, at man ved § 42 regulering af virksomheder først skal have konstateret en væsentlig forurening, hvorfor reguleringen altid vil være mere tidskrævende.

Køge Kommune anfører, at et påbud efter § 42 ikke offentliggøres, og at klageberettigede dermed ikke har mulighed for at klage over afgørelserne. Køge

Kommune angiver endvidere, at en § 42 regulering ikke giver mulighed for at stille krav om BAT, hvis virksomhederne overholder gældende grænseværdier, idet kriteriet om væsentlig forurening ikke er opfyldt.

DI bemærker, at der fortsat er en forpligtelse for myndighederne til at påbyde og håndhæve relevante miljøvilkår efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Til KL's og København Kommunes bemærkninger om, at der ikke kan laves en forebyggende indsats, skal det anføres, at Miljøstyrelsen har foretaget en vurdering af, hvilke brancher der har de mindst komplekse miljøforhold og dermed vurderes at udgøre en lille miljørisiko. Det vurderes, at det for disse brancher ikke er en nødvendighed for miljøbeskyttelsen, at der stilles forebyggende vilkår i en miljøgodkendelse. Er der endnu ikke konstateret en forurening, men skønner myndigheden, at der er en nærliggende risiko for forurening, er der mulighed for at give et forebyggende påbud i medfør af § 42, stk. 2.

Er virksomheden eller aktiviteten endnu ikke påbegyndt, har myndigheden i medfør af § 42, stk. 5 mulighed for at tage en indledende dialog med virksomheden om, hvilke krav til indretning og drift, som virksomheden kan forventes at blive mødt med, hvilket også har en forebyggende effekt. Virksomhederne bærer risikoen for, at der efter driftsstart gives påbud med krav til indretning og drift af virksomheden, som de ikke var opmærksomme på i forbindelse med etableringen. Vil virksomheden forebygge dette, kan den henvende sig til myndigheden og få en forhåndstilkendegivelse om, hvilke krav myndigheden forventer at stille til virksomheden. Til KL's bemærkning om, at der ikke er en tidsmæssig besparelse, hvis § 42, stk. 5 skal anvendes, skal Miljøstyrelsen bemærke, at der ikke forventes at være behov for en indledende dialog med virksomhederne af samme omfang som ved udstedelse af en miljøgodkendelse, hvor virksomhedens miljøforhold gennemgås på et mere detaljeret niveau.

Myndighederne forventes i medfør af tilsynsreglerne at være opmærksomme på etablering af nye virksomheder eller ændringer eller udvidelser på de virksomheder, som der allerede føres tilsyn med, hvorefter myndigheden har mulighed for at opdage og forebygge potentielle forureninger fra virksomhederne.

Til KL's og Sønderborg Kommunes bemærkninger om, at udstedelse af et påbud er tidskrævende og ikke sker ved en hurtig proces, skal Miljøstyrelsen bemærke, at det er Miljøstyrelsens opfattelse, at påbud normalt ikke medfører en så tidskrævende sagsbehandling – både for myndigheder, men især også for virksomhederne – som miljøgodkendelser gør. Det er intentionen, at der skal stilles færre vilkår i et påbud, end der vil blive gjort i en miljøgodkendelse. Miljøstyrelsen er opmærksom på, at klager over påbud har opsættende virkning, og i de tilfælde hvor et påbud påklages, kan påbuddets "ikrafttrædelse" udskydes.

Til rækkevidden af § 42 bemærker Miljøstyrelsen, at der kan meddeles påbud i situationer, hvor der kan konstateres en væsentlig forurening, eller hvis det

skønnes, at der er en nærliggende risiko for væsentlig forurening. Risikoen for forurening behøves ikke være overhængende, men blot nærliggende for at bestemmelsen kan anvendes. Der kan dog ikke være tale om blot en fjernereliggende eller hypotetisk risiko for forurening. Om forureningen er nærliggende og væsentlig, hviler på et skøn, som må foretages af den påbudsudstedende myndighed. Da påbud kan udstedes allerede, når det skønnes, at der er en nærliggende risiko, er det ikke en betingelse for udstedelse af påbud, at der er en aktuel skade. I forhold til den tidsmæssige udstrækning af et påbud, så vil påbuddet efter Miljøstyrelsens opfattelse være gældende, så længe det er relevant for driften af virksomheden. Fastsættes der i påbud eksempelvis støjgrænser, vil disse være gældende for virksomheden, uanset om virksomheden i en periode holder sig under grænsen. Der vil således ikke skulle udstedes et nyt påbud, hver gang det kan konstateres, at støjgrænsen på den pågældende virksomhed ikke overholdes. Om påbuddet i visse tilfælde kan bortfalde, når det er opfyldt, vil efter Miljøstyrelsens opfattelse være afhængig af påbuddets udformning.

Til København Kommunes bemærkning om en uens regulering af virksomheder skal Miljøstyrelsen bemærke, at reguleringen af de virksomheder, der ikke længere er godkendelsespligtige, ikke adskiller sig fra den nuværende regulering af de virksomheder, som alene reguleres ved § 42-påbud. Der må tages udgangspunkt i de konkrete forureningsrisici, der er på virksomheden, og udstedes påbud i henhold hertil. Er forureningsforholdene på to virksomheder ens, må det således føre til samme regulering af virksomhederne.

Til Køge Kommunes bemærkning om, at der ikke er klagemulighed som følge af manglende offentliggørelse af påbud, skal Miljøstyrelsen anføre, at miljøbeskyttelseslovens § 74 finder anvendelse, hvorefter klageberettigede har mulighed for at få kendskab til afgørelser om påbud og efterfølgende påklage disse. I henhold til miljøtilsynsbekendtgørelsen er myndighederne efter hvert tilsyn desuden forpligtet til at indberette til og offentliggøre det på Digital Miljøadministration, om der er udstedt et påbud til den pågældende virksomhed.

Til Køge Kommunes bemærkning om anvendelse af BAT henvises der til miljøbeskyttelseslovens § 3 om, at der ved lovens administration skal lægges vægt på, hvad der kan opnås ved anvendelse af bedst tilgængelige teknik. Kravet om væsentlig forurening i § 42 skal dog være opfyldt, for at der kan lægges vægt på BAT i forbindelse med udstedelse af et påbud.

Ad 3. De enkelte listepunkter, som det er foreslået udgår af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen

I høringsudgaven foreslog Miljøstyrelsen, at 28 listepunkter (brancher) kan udgå af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, og at der indsættes eller hæves kapacitetsgrænser for fem listepunkter; endvidere er et listepunkt omformuleret.

Der er i høringen kommet bemærkninger til de foreslåede ændringer for 16 af de 34 listepunkter.

I det følgende gennemgås punkt for punkt de modtagne kommentarer og Miljøstyrelsens bemærkninger hertil.

Listepunkt A 206 - Akkumulatorfabrikker og kabelfabrikker

KL spørger, hvorfor akkumulatorfabrikker og kabelfabrikker er blevet overført til brugerbetalingsbekendtgørelsen, når de kan omfattes af hhv. listepunkt A 209 og listepunkt A 207. **DI** er enig i, at akkumulatorfabrikker kan omfattes af listepunkt A 209, men mener ikke, at kabelfabrikker kan omfattes af A 207, som omhandler jern og stål, mens kabelproduktion oftest involverer kobber og aluminium.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen fjernede listepunkt A 206 i forslaget, fordi styrelsen var af den opfattelse, at de to aktiviteter kunne opsamles af to andre listepunkter på bilag 2. Det har vist sig ikke at være tilfældet. Styrelsen bibeholder derfor listepunktet.

Listepunkt B 204 - Virksomheder, der fremstiller bygningselementer af overvejende mineralske råmaterialer med en produktion på mere end 10 tons pr. dag i gennemsnit på årsbasis.

Herning Kommune anfører, at der på virksomheder omfattet af listepunktet kan anvendes f.eks. methylenklorid og alfa-kvarts, og derfor bør godkendelsespligten opretholdes.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen fastholder, at punktet kan udgå af bilag 2. Det er styrelsens vurdering, at miljøbeskyttelseslovens § 42 vil sikre den nødvendige regulering af de væsentligste miljøforhold.

Virksomheder, der kan henføres til dette listepunkt, er også omfattet af VVM-bekendtgørelsen bilag 2, hvilket betyder, at tilsynsmyndigheden vil få kendskab til de pågældende virksomheder, når virksomheden indsender en VVM-anmeldelse – og kan ved den lejlighed vurdere, om det er nødvendigt at påbyde eksempelvis renseforanstaltninger.

Listepunkt D 201 - Virksomheder, der ved fysiske processer fremstiller organiske eller uorganiske kemiske stoffer, produkter eller mellemprodukter, herunder enzymer, hvor fremstillingen kan give anledning til væsentlig forurening.

Oplag af organiske eller uorganiske kemiske stoffer, produkter eller mellemprodukter, herunder enzymer, hvor oplaget kan give anledning til væsentlig forurening.

Københavns Kommune oplyser i deres høringssvar, at de fører tilsyn med en række større tankanlæg på Prøvestenen, der er omfattet af listepunkt D 201, og at der årligt sker 5-10 mindre uheld med miljøudslip eller brand eller med risiko herfor. Regulering efter miljøbeskyttelseslovens § 42 vil efter kommunens vurdering medføre en tilfældig, subjektiv og uens vurdering og sagsbehandling for de enkelte tankanlæg. Københavns Kommune anbefaler derfor, at listepunkt D 201 ikke udelades af godkendelsesbekendtgørelsen.

Fredericia Kommune gør opmærksom på, at listepunkt D 201 omfatter en række større oplag, der på grund af oplagets størrelse eller produkternes art ikke er omfattet af risikobekendtgørelsen, herunder virksomheden Dan Gødning A/S, hvorfra der skete et stort udslip af kvælstof til Lillebælt som følge af et tankkollaps og brand den 3.-4. februar 2016. Kommunen anfører, at der vil være risiko for flere uheld, hvis denne type virksomhed tages ud af godkendelsesbekendtgørelsen, og finder det meget bekymrende, at disse virksomheder fremadrettet ikke vil blive mødt af en miljøgodkendelse med på forhånd definerede miljøkrav. Fredericia Kommune anbefaler desuden, at der i stedet udarbejdes standardvilkår eller en branchebekendtgørelse for denne type af virksomheder.

KL har i sit høringssvar anført, at store tankoplag omfattet af listepunkt D 201 ikke egner sig ikke til at blive reguleret bagudrettet med § 42 påbud. KL foreslår at bibeholde D 201 på bilag 2, men at sætte en tærskelværdi for samlet oplagsstørrelse, gerne suppleret med standardvilkår for branchen. En alternativ god løsning kan ifølge KL være at udarbejde en branchebekendtgørelse.

DN udtrykker generel skepsis overfor de foreslåede ændringer til godkendelsesbekendtgørelsen og mener med henvisning til ulykken i Fredericia heller ikke, at godkendelsespligten for listepunkt D 201 skal fjernes. **CO-industri** oplyser i deres høringssvar, at de tilslutter sig DN's høringssvar.

Herning Kommune skriver i deres høringssvar, at der på virksomheder omfattet af listepunkt D 201 kan håndteres/opbevares farlige stoffer i større mængder, uden at virksomheden nødvendigvis omfattes af Risikobekendtgørelsen, og at denne type virksomheder efter kommunens vurdering bør reguleres med en miljøgodkendelse.

Køge Kommune vurderer på baggrund af kommunens erfaringer med D 201, at disse virksomheder bør betragtes som særligt miljøtunge, og at de fortsat bør være godkendelsespligtige.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Listepunkt D 201 omfatter fremstilling ved fysiske processer (blanding, filtrering, tørring, destillation m.m.) og oplag af faste og flydende stoffer, der kan give anledning til væsentlig forurening. Det betyder, at listepunktet omfatter mange forskelligartede virksomheder, og det skønnes at omfatte 50 – 60 virksomheder. Væsentlige miljøpåvirkninger vil typisk være støvforurening fra fremstilling og recipientforurening fra oplag af kemikalier.

Miljøstyrelsen havde særligt ønsket at fjerne godkendelsespligten for virksomheder med mindre oplag ud fra en vurdering af, at disse kun gav anledning til væsentlige miljøpåvirkninger for én parameter. Som flere af høringsparterne har gjort opmærksom på, omfatter listepunkt D 201 dog også flere større virksomheder med mere end 1 væsentlig miljøparameter, herunder virksomheden Dan Gødning A/S i Fredericia. Ministeren har også allerede inden høringsperiodens udløb givet udtryk for, at virksomheder som Dan Gødning fortsat bør være godkendelsespligtige.

Foruden tankoplag har dette listepunkt også vist sig at omfatte nogle større fremstillingsvirksomheder, som ved fysiske fremstillingsprocesser som filtrering, tørring, granulering m.m. kan give anledning til både støj og luftforurening. Disse virksomheder kan grundet deres kompleksitet være vanskelige at regulere tilstrækkeligt med § 42 påbud.

På baggrund af de indkomne høringssvar er det Miljøstyrelsens vurdering, at det ikke er hensigtsmæssigt at fjerne godkendelsespligten for listepunkt D 201, hvorfor listepunktet opretholdes med den eksisterende formulering.

Miljøstyrelsen har ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at kunne foreslå en generel tærskelværdi for godkendelsespligt for oplagenes vedkommende, da listepunktet netop omfatter oplag af mange forskellige stoffer på både fast og flydende form.

Miljøstyrelsen henleder opmærksomheden på, at godkendelsespligten for virksomheder, der kan henføres til dette listepunkt, fortsat kun er relevant for virksomheder, der kan give anledning til væsentlig forurening, da dette fremgår af listepunktets formulering.

Listepunkt D 202 - Virksomheder, der ved fysiske processer, og hvor fremstillingen kan give anledning til væsentlig forurening, fremstiller lægemidler.

KL oplyser, at de har kendskab til to virksomheder omfattet af dette listepunkt, hvor der opbevares, håndteres og bortskaffes affald af antibiotikalignende stoffer samt cytostatika, hvor det er vigtigt, at disse stoffer ikke kommer ud i omgivelserne, hverken gennem luftafkast eller ved håndtering af affaldet. KTC har til KL oplyst, at der ikke er anden lovgivning, som sikrer dette.

Københavns Kommune er utryg ved, at virksomheder omfattet af listepunktet undtages for godkendelsespligt og fremover skal reguleres ved miljøbeskyttelseslovens § 42, hvorved der ikke forebyggende kan fastsættes miljøkrav før etableringen af en virksomhed. Kommunen anfører, at deres erfaring er, at det er nødvendigt, at der fastsættes driftsvilkår for disse virksomheder. Københavns Kommune anfører endvidere, at virksomhederne vil blive stillet dårligere, fordi de ikke på forhånd kender de krav, myndigheden vil stille. Forslaget vil derfor føre til forskelsbehandling af virksomheder, da der ikke længere vil ske en standardisering af krav igennem en miljøgodkendelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Produktion af lægemidler ved fysiske processer er ikke omfattet af IE-direktivet. Listepunktet omfatter omkring 35 større lægemiddelproducenter, der ofte har filtre eller lignende til sikring mod væsentlig luftforurening. Da det er oplyst, at der ikke er anden lovgivning, der sikrer en tiltrækkelig beskyttelse af omgivelserne mod eventuel forurening fra håndtering og opbevaring af cytostatika og antibiotikalignende stoffer, vil miljøstyrelsen opretholde godkendelsespligten.

Miljøstyrelsen er ikke enig i Københavns Kommunes vurdering af, at hvis godkendelsespligten blev ophævet, ville der være tale om risiko for forskelsbehandling af denne type virksomheder. Med miljøgodkendelsen er der netop ikke tale om standardiserede krav, men tale om, at myndigheden skal gennemføre en individuel vurdering af virksomheden i forhold til omgivelserne og på denne baggrund fastsætte de relevante krav. Der ville til en vis grad være tale om standardisering, hvis der var standardvilkår for dette listepunkt, hvilket ikke er tilfældet.

Listepunkt D 203 - Virksomheder, der ved andre processer end kemiske eller biologiske fremstiller farvestoffer, tilsætningsstoffer eller hjælpestoffer, herunder til levnedsmiddelindustrien, med en samlet produktionskapacitet på mindst 3.000 tons pr. år.

Fredericia Kommune anfører, at virksomheder under listepunktet håndterer og opbevarer større mængder af kemikalier, der kan klassificeres som miljøfarlige, giftige, brandfarlige og/eller ætsende.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i Fredericia Kommunes vurdering af, at der kan forekomme større oplag af kemikalier og stoffer på disse virksomheder, men fastholder, at listepunktet kan udgå af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2.

Med styrelsens forslag om at fastholde listepunkt D 201 på bilag 2 og dermed opretholde godkendelsespligt for oplag af organiske eller uorganiske kemiske stoffer, produkter eller mellemprodukter, herunder enzymer, hvor oplaget kan give anledning til væsentlig forurening, skal større oplag af kemikalier stadig miljøgodkendes, hvis oplagene kan udgøre en væsentlig risiko for forurening.

Listepunkt D 205 - Sæbefabriker, vaskemiddelfabriker og rengøringsmiddelfabriker med en produktionskapacitet på mindst 5.000 tons pr. år.

KL gør gældende, at denne type aktivitet typisk vil omfatte ret store oplag, håndtering og anvendelse af kemikalier, syrer og baser og evt. klor, og derfor synes det risikabelt, at disse produktioner ikke skal individuelt miljøgodkendes, men blot reguleres med påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Københavns Kommune anfører tilsvarende, at sæbefremstilling er karakteriseret ved store oplag af råvarer, og mange af disse råvarer er på flydende form og opbevares i lagertanke, hvor udslip til vandmiljøet vil have en negativ miljøeffekt på recipienten. KL og Københavns Kommune mener derfor, at listepunktet bør bibeholdes uændret.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Som ved Listepunkt D 203 ovenover kan listepunktet udgå som godkendelsespligtigt, mens større oplag på virksomhederne stadig vil være godkendelsespligtige, men under listepunkt D 201.

Listepunkt D 209 - Virksomheder, der foretager overfladebehandling af plast, når kapaciteten til forbrug af organiske opløsningsmidler overstiger 6 kg pr. time, bortset fra virksomheder der er omfattet af listepunkt 6.7 i bilag 1.

KL er ikke enig i Miljøstyrelsens vurdering af, at VOC-bekendtgørelsen og miljøbeskyttelseslovens § 42 kan sikre, at overfladebehandlingsvirksomheder omfattet af listepunktet kan reguleres tilstrækkeligt for så vidt angår emissionen af VOC eller eventuel fastsættelse af nødvendig skorstenshøjde.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er ikke enig i denne vurdering, idet virksomheder, som er omfattet af VOC-bekendtgørelsen, har pligt til at indgive en skriftlig anmeldelse til tilsynsmyndigheden ved etablering og udvidelser, jf. bekendtgørelsens § 7. Myndigheden vil dermed blive bekendt med virksomheder omfattet af VOC-bekendtgørelsen og har mulighed for at tilkendegive krav på forhånd.

Endvidere skal ikke-godkendelsespligtige virksomheder opfylde samme krav som de godkendelsespligtige virksomheder, for så vidt angår VOC-bekendtgørelsens krav. Det fremgår af bekendtgørelsen, at for ikke-listevirksomheder skal myndigheden fastsætte bekendtgørelsens krav i et påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42. Vurderer myndigheden, at der skal stilles yderligere relevante krav, eksempelvis en skorstenshøjde, kan dette gøres i samme påbud.

Miljøstyrelsen fastholder derfor, at punktet kan udgå af bilag 2.

Listepunkt D 211 - Virksomheder, der fremstiller skumplastprodukter ved brug af polyurethan eller andre polymere materialer og som ikke er omfattet af listepunkt 4.1 i bilag 1.

KL anfører, at der på virksomheder omfattet af dette listepunkt anvendes og oplagres en række farlige kemikalier, og at der ved større produktioner typisk er krav om aktivt kulfilter eller tilsvarende renseforanstaltninger. **KL** anbefaler, at listepunktet bibeholdes, men at der sættes en nedre grænse for godkendelsespligt.

Plastindustrien ser positivt på, at skumplastproducerende virksomheder fritages for godkendelsespligt, og støtter styrelsens vurdering af, at de væsentligste miljøforhold kan reguleres på tilstrækkelig vis efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har i lyset af **KL's** høringssvar genovervejet sagen og vil opretholde godkendelsespligten for produktion af skumplastprodukter. Oplag af kemikalier mv. kan eventuelt omfattes af listepunkt D 201, men afkast af procesluft, der kræver aktiv kulfilter eller tilsvarende luftrensning, bør reguleres i en miljøgodkendelse frem for efterfølgende påbudsregulering.

Miljøstyrelsen finder det ikke umiddelbart muligt at fastsætte en nedre tærskel for godkendelsespligt, fordi der anvendes forskellige kemikalier og stoffer i produktionen af skumplastprodukter.

Listepunkt E 203- Rotations-, offset-, serigrafiske trykkerier, bogtrykkerier samt trykkerier på papirvarefabrikker, kartonnagefabrikker og plastfabrikker, når kapaciteten til forbrug af organiske opløsningsmidler er på mindst 6 kg pr. time, bortset fra virksomheder, der er omfattet af listepunkt 6.7 i bilag 1.

KL og Herning Kommune er ikke enige i Miljøstyrelsens vurdering af, at VOC-bekendtgørelsen og miljøbeskyttelseslovens § 42 kan sikre, at trykkerier omfattet af listepunktet kan reguleres tilstrækkeligt for så vidt angår emissionen af VOC eller eventuel fastsættelse af nødvendig skorstenshøjde. Herning Kommune anfører endvidere, at kommunen ikke på forhånd har mulighed for at stille de nødvendige vilkår, fordi der ikke er krav om, at virksomhederne skal anmelde sig til kommunen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er ikke enig i denne vurdering og fastholder derfor, at punktet kan udgå af bilag 2. Se samme argumentation som ovenfor under listepunkt D 209.

Listepunkt E 204 - Savværker med kapacitet for produktion af råtræ på mindst 50.000 m³ fast masse pr. år af nåletræ eller på mindst 10.000 m³ fast masse af løvtræ pr. år. Virksomheder der fremstiller finerplader eller fiberplader, bortset fra anlæg omfattet af listepunkt 6.1 c i bilag 1. (* jf. bilag 4, punkt 26)

KL undrer sig over, at savværker foreslås fritaget for godkendelsespligt, når listepunktet er *-markeret, hvilket indikerer mulighed for væsentlige støjgener. Samtidig anfører KL, at der ofte også er tale om lugt- og støvemissioner.

Køge Kommune mener ud fra deres erfaring med savværker, at der er tale om særligt miljøtunge virksomheder, som fortsat bør være omfattet af godkendelsespligt. Virksomhederne vurderes at have væsentlige miljøpåvirkninger fra flere parametre f. eks. støj, støv, lugt og VOC.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig med Køge Kommune i, at der kan være større virksomheder under dette listepunkt, der vil kræve en forudgående miljøgodkendelse. Miljøstyrelsen har ikke for nuværende grundlag for at kunne foreslå tærskelværdier i listepunktet, så fx savværker, der ikke er bynært placeret, kan undtages for miljøgodkendelse. Styrelsen vil derfor opretholde godkendelsespligten.

Listepunkt E 206 - Virksomheder, der foretager forbehandling (vask, blegning eller mercerisering) eller farvning af fibre eller tekstilstoffer med en produktion på mellem 1 og 10 tons pr. dag i gennemsnit på årsbasis.

Dansk Mode & Textil anfører, at der vil være tale om en administrativ lettelse, at tekstilbehandlingsvirksomheder fremover fritages fra godkendelsespligt. De er enige i, at den væsentligste miljøpåvirkning er spildevand, som fremover fortsat vil være reguleret ved en udlednings- eller tilslutningstilladelse. Endvidere gør de opmærksom på, at virksomhederne fortsat vil være omfattet af tilsyn og kontrol.

Fredericia Kommune anfører, at virksomheder under listepunktet håndterer og opbevarer kemikalier, der kan klassificeres som miljøfarlige, giftige, brandfarlige og/eller ætsende.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen fastholder, at listepunktet kan udgå af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2. Med styrelsens forslag om at fastholde listepunkt D 201 på bilag 2 og dermed opretholde godkendelsespligt for oplag af organiske eller uorganiske kemiske stoffer mv., hvor oplaget kan give anledning til væsentlig forurening, kan eventuelle oplag og håndtering af kemikalier på de nævnte fremstillingsvirksomheder miljøgodkendes under listepunkt D 201, hvis oplagene kan give anledning til en væsentlig forurening. Miljøstyrelsen er enig med Dansk Mode & Textil i, at de virksomheder, der flyttes fra bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen til bilag 1 i brugerbetalingsbekendtgørelsen, fortsat vil være omfattet af kravet om regelmæssige tilsyn med en frekvens, som er fastsat ud fra en risikobaseret tilgang.

Listepunkt E 207 - Foderstofvirksomheder med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mindst 6 tons pr. time, men mindre end eller lig med 300 tons pr. dag i gennemsnit eller mindre end eller lig med 600 tons pr. dag, hvis anlægget er i drift højst 90 på hinanden følgende dage. Grønttørring, grøntpilleproduktion, trættørring eller brændspilleproduktion. (*jf. bilag 4, punkt 26)

KL undrer sig over, at foderstofvirksomheder foreslås fritaget for godkendelsespligt, når listepunktet på nuværende tidspunkt er *-markeret, hvilket indikerer mulighed for væsentlige støjgener. Samtidig anfører KL, at der ofte også er tale om lugt- og støvemissioner.

Køge Kommune finder ud fra deres erfaringer, at der med foderstofvirksomheder er tale om særligt miljøtunge virksomheder, som fortsat bør være omfattet af godkendelsespligt. Virksomhederne vurderes at have væsentlige miljøpåvirkninger fra flere parametre f. eks. støj, støv og lugt.

Sønderborg Kommune anfører, at disse virksomheder i *Håndbog om Miljø og Planlægning* er indplaceret i miljøklasse 6, som er defineret som *virksomheder og anlæg, som er meget belastende for omgivelserne*. Miljøbelastningen fra disse virksomheder består hovedsageligt af udledninger af støv og lugt fra foderstofproduktion (f.eks. fra slaglemølle, aspirationsanlæg og pillekøler) samt udbredelsen af støj (hvorfor listepunktet også er *-mærket). Miljømæssigt bør virksomhedstypen derfor klassificeres som havende mere end én væsentlig miljømæssig forureningsparameter.

Københavns Kommune anfører, at foderstofvirksomheder er karakteriseret ved store oplag af råvarer, og mange af disse råvarer er på flydende form og opbevares i lagertanke, hvor udslip til vandmiljøet vil have en negativ miljøeffekt på recipienten.

Fredericia Kommune anfører, at virksomheder under listepunktet håndterer og opbevarer større mængder af kemikalier, der kan klassificeres som miljøfarlige, giftige, brandfarlige og/eller ætsende.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har på baggrund af de indkomne høringssvar fra KL og kommunerne om deres vurdering af, at der er flere miljøforhold, der skal reguleres på foderstofvirksomheder, genovervejet, om godkendelsespligten bør opretholdes.

Miljøstyrelsen er enig i, at de væsentligste miljøforhold er støv, lugt og støj, og at det vil være hensigtsmæssigt at bibeholde godkendelsespligten. Specielt proteinstøv og lugt vil være formålstjenligt at regulere på forhånd i en miljøgodkendelse. Styrelsen vil derfor opretholde godkendelsespligten.

Listepunkt E 211 - Bryggerier, mineralvandsfabrikker og maltfabrikker med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 50 tons, men mindre end eller lig med 300 tons pr. dag i gennemsnit eller mindre end eller lig med 600 tons pr. dag, hvis anlægget er i drift højst 90 på hinanden følgende dage.

Københavns Kommune anfører, at bryggerier er karakteriseret ved store oplag af råvarer, og mange af disse råvarer er på flydende form og opbevares i lagertanke, hvor udslip til vandmiljøet vil have en negativ miljøeffekt på recipienten. Endvidere anføres det, at der ved ølbrygning som mellemtrin i produktionen optræder væsker under forhøjet tryk, og selv ved lave tryk kan tankene eksplodere med personskader og miljøudslip til følge.

Bryggeriforeningen er yderst positiv over, at disse mellemstore bryggerier fremover undtages for godkendelsespligt, og bemærker, at der vil være tale om administrative lettelser for både virksomheder og myndigheder.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Styrelsen fastholder, at listepunktet kan udgå af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, idet det væsentligste miljøforhold er spildevand, som reguleres ved en tilslutnings- eller udledningstilladelse.

Med styrelsens forslag om at fastholde listepunkt D 201 på bilag 2 og dermed opretholde godkendelsespligt for oplag af organiske eller uorganiske kemiske stoffer mv., hvor oplaget kan give anledning til væsentlig forurening, kan eventuelle oplag og håndtering af kemikalier på de nævnte bryggerier miljøgodkendes under listepunkt D 201, hvis oplagene kan give anledning til en væsentlig forurening. Mht. risiko for personskader har Arbejdstilsynet regler for trykbærende udstyr og enheder og fører kontrol og tilsyn med tanke under tryk.

Miljøstyrelsen skal til Bryggeriforeningens høringssvar bemærke, at der i 2015 blev gennemført en sanering af de oplysnings- og dokumentationskrav, der følger af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 og bilag 4.

Listepunkt E 214 - Møllerier med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 20 tons, men mindre end eller lig med 300 tons pr. dag i gennemsnit eller mindre end eller lig med 600 tons pr. dag, hvis anlægget er i drift højst 90 på hinanden følgende dage.

Køge Kommune mener ud fra deres erfaring med møllerier, at der er tale om særligt miljøtunge virksomheder, som fortsat bør være omfattet af godkendelsespligt. Virksomhederne vurderes at have væsentlige miljøpåvirkninger fra flere parametre f. eks. støj, støv, lugt og VOC.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er ikke af den opfattelse, at der er tale om særligt miljøtunge virksomheder, men derimod virksomheder med begrænsede miljøpåvirkninger. Styrelsen fastholder, at møllerier i denne størrelse kan undtages fra godkendelsespligt, og at emission af støv og herunder melstøv kan reguleres hensigtsmæssigt med miljøbeskyttelseslovens § 42, f.eks. i tilfælde af klager eller som forebyggende indsats.

Listepunkt F 205 - Virksomheder i øvrigt for fremstilling af skaldyrs- eller fiskeprodukter, herunder konserverede og dybfrosne produkter, med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mellem 10 og 75 tons pr. dag.

Fredericia Kommune anfører, at der på virksomheder under dette listepunkt kan forekomme håndtering og opbevaring af større mængder af kemikalier, der kan klassificeres som miljøfarlige, giftige, brandfarlige og/eller ætsende.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen fastholder, at denne type virksomheder kan undtages fra godkendelsespligt. En væsentlig miljøparameter er lugt, som kan reguleres hensigtsmæssigt ved miljøbeskyttelseslovens § 42, f.eks. i tilfælde af klager over lugtgener.

Med styrelsens forslag om at fastholde listepunkt D 201 på bilag 2 og dermed opretholde godkendelsespligt for oplag af organiske eller uorganiske kemiske stoffer mv., hvor oplaget kan give anledning til væsentlig forurening, kan eventuelle oplag og håndtering af kemikalier på de nævnte fiske- og skaldyrsvirksomheder miljøgodkendes under listepunkt D 201, hvis oplagene kan give anledning til en væsentlig forurening

Listepunkt F 207 - Anlæg til fremstilling af foder eller mellemprodukter af foder til fisk, hunde, katte eller pelsdyr, bortset fra anlæg under listepunkt 6.4 b i) og listepunkt 6.4 b iii) i bilag 1.

Sønderborg Kommune oplyser, at de er godkendende myndighed for én virksomhed omfattet af listepunkt F 207. Deres erfaring er, at den giver anledning til betydelige lugtproblematikker og væsentlige støjpåvirkning. Endvidere har virksomheden ammoniakøleanlæg, hvor tærsklen for, hvorvidt virksomheden er risikovirksomhed, netop ikke overskrides. Kommunen mener, at miljøgodkendelse har en force, idet myndigheden her kan stille relevante vilkår, der kan forebygge

uheld. I godkendelsesprocessen er det endvidere muligt at foretage en grundig analyse af risiko for driftsforstyrrelser og uheld.

Fredericia Kommune anfører, at der på virksomheder under dette listepunkt kan forekomme håndtering og opbevaring af større mængder af kemikalier, der kan klassificeres som miljøfarlige, giftige, brandfarlige og/eller ætsende.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen fastholder, at produktion af dyrefoder som nævnt i listepunktet kan undtages fra godkendelsespligt. En væsentlig miljøparameter er lugt, og lugt kan reguleres hensigtsmæssigt ved miljøbeskyttelseslovens § 42, f.eks. i tilfælde af, at der klages over lugtgener eller forebyggende.

Med styrelsens forslag om at fastholde listepunkt D 201 på bilag 2 og dermed opretholde godkendelsespligt for oplag af organiske eller uorganiske kemiske stoffer mv, hvor oplaget kan give anledning til væsentlig forurening, kan eventuelle oplag og håndtering af kemikalier, herunder også ammoniakkeoleanlæg, på de nævnte dyrefodervirksomheder miljøgodkendes under listepunkt D 201, hvis oplagene kan give anledning til en væsentlig forurening. Ammoniakkeoleanlæg, hvor tærskelværdien, jf. risikobekendtgørelsen, ikke er overskredet, vil stadig være omfattet af tilsynsmyndighedens regelmæssige tilsyn.

Ad 4. Andre forslag til ændringer af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen

To kommuner har i deres høringssvar fremført andre listepunkter end dem, Miljøstyrelsen har foreslået, der kan fritages for godkendelsespligt, og forslag om indførelse af tærskelværdier, sådan at små virksomheder kan fritages.

Silkeborg Kommune har foreslået, at Miljøstyrelsen generelt ser på, om der kan indføres tærskelværdier i listepunkterne, f.eks. for listepunkterne K 206 Anlæg der nyttiggør ikke-farligt affald og K209 Autoophugning.

Køge Kommune foreslår, at listepunkterne B 202 Cementstøberier og K 211 Genbrugspladser udtages af bilag 2.

Endvidere spørger **Silkeborg Kommune**, hvorfor definitionen af, hvornår der er godkendelsespligt for autoophug, som fremgår af brancheorientering nr. 5 /1993, ikke indgår i formuleringen af listepunkt K 209.

Miljøstyrelsens bemærkninger

De forholdsvis mange K-listepunkter på bilag 2 (om oplag, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald) har ikke indgået i Miljøstyrelsens analyse af, om godkendelsespligten skal opretholdes, eller om der kunne fastsættes en nedre grænse for godkendelsespligt. I henhold til affaldsrammedirektivet skal flere af disse affaldsaktiviteter enten reguleres i en miljøgodkendelse eller ved direkte bindende regler, som kunne være en branchebekendtgørelse. Det vil kræve et

større analysearbejde at fastsætte nedre grænser eller eventuelt sammenlægge nogle af k-listepunkterne, alternativt overveje anden regulering.

Miljøstyrelsen finder ikke, at cementstøberier kan fritages for godkendelsespligt, men det kan overvejes, om det på sigt vil være fordelagtigt at lave en branchebekendtgørelse for denne type virksomheder.

Brancheorientering nr. 5/ 1993 for autoophugningsbranchen indeholder en definition af, hvornår autoophugningsvirksomhed kan betragtes som værende godkendelsespligtig. Det er her defineret, at der er tale om godkendelsespligt, hvis en virksomhed eller en privat person årligt modtager mere end 10 biler til ophugning, og/eller hvis en virksomhed eller privatperson på/ved virksomhedens eller ejerens grund ved gentagne inspektioner i forbindelse med miljømyndighedens tilsyn har mere end 5 biler stående påbegyndt til ophugning. Miljøstyrelsen mener ikke, at denne definition egner sig til at indgå i formuleringen af listepunktet, men brancheorienteringens definition kan anvendes som vejledning for, hvornår der kan være tale om godkendelsespligt.

Ad 5. Standardvilkårsbekendtgørelsen

Der er ikke kommet høringssvar vedrørende ændringerne i standardvilkårsbekendtgørelsen.

Ad 6. Tilsynsbekendtgørelsen

Køge og Herning kommuner mener ikke, at kommunerne kender til virksomhedernes eksistens, hvis de ikke har en pligt til at søge om miljøgodkendelse eller anmelde sig til kommunen.

L&F samt Dansk Mode & Textil konstaterer, at de virksomheder, hvor pligten til at søge om en miljøgodkendelse ophæves, fortsat vil være omfattet af kravet om regelmæssige tilsyn. **DI** noterer, at minimumsfrekvensen for tilsyn ændrer sig, men konstaterer, at myndigheden kan foretage flere tilsyn ud fra en konkret risikovurdering.

Køge, Københavns, Sønderborg og Fredericia kommuner samt **KL** angiver, at de ikke finder det hensigtsmæssigt, at minimumsfrekvensen for tilsyn ændres fra 3 til 6 år.

Vejle Kommune mener, at de ændrede tilsynsfrekvenser vil føre til flere tilsyn og påbud vedrørende undersøgelse af virksomhedernes miljøpåvirkning vedrørende lugt, støv, støj og mulig jordforurening, flere naboklager og flere uheld med store tanke, idet myndigheden ikke længere kan kræve tankinspektioner. Tilsynet vil skifte fra at være dialogbaseret til mere kontrol.

DN mener, at miljøgodkendelsen er en forudsætning for et godt tilsyn.

Københavns Kommune mener, at tilsyn, der ikke udføres efter en miljøgodkendelse, kun viser overfladen af et anlæg og giver et øjebliksbillede,

herunder at en række forhold, som der stilles vilkår om i en miljøgodkendelse, stort set ikke kan iagttages ved et tilsyn.

Køge Kommune bemærker endvidere, at det er uklart, hvordan en virksomhed skal håndteres i tilsynssammenhæng, hvis der er godkendelsespligtige biaktiviteter og ikke godkendelsespligtige aktiviteter.

Københavns Kommune nævner, at det kan være et problem, at risikomyndigheder kun skal tage stilling til skader fra en risikovirksomhed til en anden risikovirksomhed, men ikke om andre virksomheder udgør en risiko for en risikovirksomhed.

KL peger på en uhensigtsmæssighed mellem tilsynsbekendtgørelsens § 4, stk. 3, og bekendtgørelsens bilag 1 om, efter hvilke tilsyn risikoscoren skal opdateres.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Formålet med miljøbeskyttelsesloven er at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskers livsvilkår og for bevarelse af dyre- og planteliv. Til varetagelse af dette formål er der i Danmark et veludviklet system, som regulerer virksomheders og husdyrbrugenes påvirkning af omgivelserne og kontrol heraf. Systemet bygger på, at de virksomheder, som udgør den potentielt største forureningsbelastning, skal have en miljøgodkendelse, der fastsætter, hvor meget den konkrete virksomhed må forurene. Miljøgodkendelsen indeholder en række vilkår, som myndighederne gennem regelmæssige tilsyn kontrollerer, at virksomheden og husdyrbruget overholder. Konstaterer myndighederne forhold, som ikke lever op til miljøkravene, kan den enten indskærpe, at eksisterende vilkår skal overholdes, eller udstede et § 42 påbud.

Herudover er der en række øvrige virksomheder og husdyrbrug, som myndighederne også regelmæssigt fører tilsyn med. Nogle af disse er omfattet af generelle regler (branchebekendtgørelser som fx autoværksteder og renserier), andre er ikke. Fælles for denne gruppe af virksomheder og husdyrbrug er, at myndighederne kommer på besøg med jævne mellemrum, og konstaterer myndighederne miljøforhold, der ikke er acceptable, vil de udstede et påbud, jf. miljøbeskyttelseslovens § 42, om at bringe forholdet i orden.

Alle ovennævnte virksomheder og husdyrbrug er omfattet af krav om regelmæssigt tilsyn, som myndighederne skal udføre på grundlag af en risikobaseret tilgang. Det er Miljøstyrelsens vurdering, at denne gruppe af virksomheder og husdyrbrug er kendt af myndighederne, og at anvendelse af § 42 til at regulere de ikke godkendelsespligtige virksomheders og husdyrbrugs miljøforhold ikke tidligere har givet anledning til problemer for de lokale myndigheder. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at påbud efter § 42 i miljøbeskyttelsesloven er et velkendt og gennemprøvet instrument i kommunerne til at håndhæve miljølovgivningen.

Endelig er der også en række øvrige virksomheder, som myndighederne som udgangspunkt kun fører tilsyn med, hvis der f.eks. er uheld eller bliver klaget over virksomheden. Det er eksempelvis pizzerier og frisører. Hvis

virksomhederne ikke giver anledning til problemer, kan der være virksomheder, hvis eksistens myndighederne som udgangspunkt ikke kender til.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at myndigheder både har pligt til og mulighed for at føre et aktivt tilsyn med virksomheder, som ikke er omfattet af en miljøgodkendelse, men som er omfattet af kravet om regelmæssige tilsyn. Det er endvidere Miljøstyrelsens vurdering, at dette kan ske på en dialogbaseret tilgang og ikke udelukkende behøver at være kontrol. Miljøbeskyttelsesloven pålægger miljøtilsynsmyndigheden at føre et aktivt tilsyn med virksomheders miljøforhold med henblik på at sikre, at miljøforholdene er forsvarlige, og at gældende miljøregler og -bestemmelser overholdes. Loven fastlægger ikke, hvordan tilsynet skal udføres. Myndighedernes almindelige tilsynsforpligtigelse skal blandt andet sikre, at forurening fra virksomheder, anlæg og lignende, der ikke er reguleret af tilladelser, godkendelser eller fx påbud, ikke giver anledning til uønskede effekter på miljø og sundhed eller risiko herfor. Myndighederne skal endvidere vurdere, om gældende vilkår, tilladelser eller påbud er tilstrækkelige i henhold til gældende lovgivning, samt om der er behov for nye vilkår eller revision af eksisterende vilkår/påbud, og at virksomheden har de fornødne tilladelser og godkendelser.

Flere kommuner har anfægtet, at det kan være problematisk at ændre minimumsfrekvensen for tilsyn for de overflyttede virksomheder. Se venligst svar nedenfor under Ad.7 om brugerbetaling.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan en virksomhed skal håndteres i tilsynssammenhæng, hvis der er godkendelsespligtige biaktiviteter og ikke godkendelsespligtige aktiviteter, bemærkes det, at virksomhederne i tilsynssammenhæng skal håndteres efter den kategori i tilsynsbekendtgørelsen, som de er omfattet af.

Københavns Kommune nævner, at det er problematisk, at risikomyndigheder kun skal tage stilling til skader fra en risikovirksomhed til en anden risikovirksomhed, men ikke om andre virksomheder udgør en risiko for en risikovirksomhed.

Miljøstyrelsen er enig i, at et uheld på en ikke risikovirksomhed kan være en hændelse, som udløser et større uheld på en risikovirksomhed, og som risikovirksomheden derfor må tage stilling til ved behandlingen af sine sikkerhedsforhold. Det er styrelsens vurdering, at det er miljømyndigheden i egenskab af koordinerende myndighed for risikomyndighederne, som drager omsorg for, at risikovirksomheder modtager oplysninger om evt. risici i omgivelserne til sikkerhedsdokumentationen og til interne beredskabs- og nødplaner.

KL peger på, at der tilsyneladende er en uoverensstemmelse mellem § 4, stk. 3 og miljøtilsynsbekendtgørelsens bilag 1. Miljøstyrelsen kan ikke umiddelbart konstatere den påståede uhensigtsmæssighed, men det er styrelsens indstilling, at eventuelle uhensigtsmæssigheder vil blive overvejet i forbindelse med en eventuel kommende evaluering af tilsynsmodellen.

I tilsynsbekendtgørelsen er bekendtgørelsens anvendelsesområde for jordforureningsloven præciseret.

Ad 7. Brugerbetaling

Silkeborg Kommune angiver, at udgiften til sagsbehandling for afkast og støj lægges over på kommunerne, idet der ikke kan opkræves brugerbetaling for denne del.

Herning Kommune anbefaler, at bilag 1's del A og B skrives sammen.

KL nævner, at tidsfristen på 10 dage til at opdatere stamdata er for kort.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er Miljøstyrelsen vurdering, at myndighederne kan opkræve brugerbetaling for den tid, der medgår til udstedelse af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42 for virksomheder, hvor virksomheden er i drift, idet der til tilsyn også medregnes andre opgaver efter lovens kapitel 5 end behandling af godkendelsesansøgninger. Dette omfatter bl.a. vurdering af behovet samt udstedelse af påbud efter lovens § 42, herunder orienterende besøg på virksomheden, prøvetagning, målinger og beregninger samt udarbejdelse og godkendelse af afgørelse.

I brugerbetalingsbekendtgørelsen er det præciseret, at der skal betales brugerbetaling for godkendelsesarbejde, som er udført indtil bekendtgørelsens ikrafttræden i forbindelse med disse virksomheder, herunder for uafsluttede sager.

Flere kommuner har anfægtet, at det kan være problematisk at ændre minimumsfrekvensen for tilsyn for de overflyttede virksomheder. Miljøstyrelsen skal inden for en årrække evaluere tilsynsmodellen, og i den forbindelse vil det blive vurderet, om tilsynsmodellens risikobaserede tilgang sikrer en fornuftig tilsynsfrekvens for denne kategori af virksomheder. Miljøstyrelsen har valgt at skrive brugerbetalingsbekendtgørelsen bilag 1 del A og del B sammen i stedet for, som i høringsudgaven at have 2 særskilte dele i bilaget, men har bibeholdt de særskilte listepunkter.

Styrelsen mener, at det er relevant med en kort opdateringsperiode, da tilsynsmyndighederne har brug for opdaterede stamdata til brug for tilsynsplanlægningen i 2017. Herudover er der brug for en hurtig opdatering, idet udtræk af rapporter fra Digital Miljøadministration sker ud fra senest opdaterede data. Miljøstyrelsen mener desuden, at der vil være tale om mindre opdatering af stamdata for få virksomheder pr. kommune. Styrelsen har derfor valgt at fastholde fristen på de 10 dage.

Ad 8. Sammenhæng med miljøerstatningsloven (LBK nr. 994 af 09/09/2014)

Fredericia Kommune og **KL** anfører, at det vil blive sværere at drage virksomhederne til ansvar i tilfælde af miljøuheld, idet miljøerstatningsloven ikke længere vil kunne bringes i anvendelse. Miljøerstatningsloven gælder således fortrinsvis i forhold til listevirksomheder. Virksomheder, der ikke længere er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsen og miljøerstatningsloven, vil ikke længere være omfattet af reglerne om objektivi ansvar, og man bevæger sig væk fra "forureneren betaler-princippet".

Danske advokater anfører, at det bør overvejes at foretage en opdatering og konsekvensrettelse af bilag 1 i miljøerstatningsloven, da listen spejler sig i den angivelse af "listevirksomheder", der var oplyst i den godkendelsesbekendtgørelse, der var gældende ved miljøerstatningslovens ikrafttræden den 1. juli 1994.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen skal bemærke, at miljøerstatningsloven finder anvendelse for de aktiviteter, der er omfattet af et listepunkt i bilaget til loven, hvilket ikke ændres som følge af ændringerne i bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen. Ansvar for miljøskader efter miljøerstatningsloven vil derfor være det samme, som før visse listepunkter udgik af bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen. Der er dermed heller ikke tale om et opgør med "forureneren-betaler-princippet".

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at listen i miljøerstatningsloven ikke afspejler listepunkterne i bilag 1 og bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen. Der påtænkes ikke pt. en revision af bilaget til miljøerstatningsloven, men Miljøstyrelsen har noteret bemærkningen fra Danske Advokater, og vil ved en eventuel kommende revision af bilaget til miljøerstatningsloven lave de fornødne konsekvensrettelser.

Bekendtgørelserne træder i kraft den 1. juli 2016.